

جناب زائر میرزا حیدر علی علیه بهاء الله الأبهی ملاحظه نمایند

هوالبهی

ای طائف حول ضریح مطهر حمد کن خدا را که بچنین موهبت الهیه فائز شدی و بچنین نعمت غیر متناهیہ واصل در مقامی وارد شدی که مطاف ملاً اعلاست و کعبه اهل ملکوت ابهی انوار رحمن از افقش طالع و کواکب اسرار از مطلعش لائح ترابش عبیر و عنبر است و غبارش در مشام روحانیان مسک اذفر خطه اش در جمیع کتب و صحف الهیه بالأرض المقدسه مشهور و مرز و بومش بالبقعة المبارکة مذکور اقلیمش وادی طواست و قطرش البقعة البیضاء جبلش طور سیناست و تلالش مواقع تجلی رب السموات العلی

حضرت کلیم الله را وادی ایمن است و حضرت خلیل الله را ملجأ امن و ملاذ و مأمن حضرت لوط را رکن شدید است و حضرت یعقوب را موطن مجید حضرت داوود را محراب عبادتست و حضرت سلیمان را سریر رب هب لی ملکاً لا ینبغی لأحد من بعدی حضرت زکریا را مسجد تبث و عبودیت است و حضرت یحیی را وادی ملکوت و صحرای بشارت حضرت روح الله را محل تجلیاتست و حضرت حبیب الله را سبحان الّذی اسری معاهد انبیاست و مشرق انوار آیات ربّه الکبری مطلع تقدیست و مشکاة انوار رب مجید معهد لقاست و محل معراج سید او ادنی هر اشراق و ظهوری یا مبدأش از این ارض مبارک است و یا محل هجرت آن نیر مکرم و یا منتهاش راجع باین ارض مقدسه

این دلایل واضحه و براهین قاطعه اگرچه چون آفتاب روشن واضح و مبرهن است و کسی را مجال توقّف و گمان و ظنّ نه چه که صریح الواح و زبر الهیست و نصوص صحف و کتب ربّانی و شایع و شهیر در نزد جمیع طوائف و قبائل کره ارض لکن حقّ تا امری را ظاهر نفرماید هرچند مشهورتر از آفتابست و معروفتر از ماه عالمتاب باز در تحت استار است و در خلف پرده مخفی نه آشکار و چون پرده را حق بردارد واضح گردد و الروح و البهآء علیک ع ع